

[Frits Clausen.]

ensstemmelser vil jeg blot bemærke, at det indeholder en yderligere Tilsidesættelse af den ellers fra socialdemokratisk Side saa højt berømmede Strejkeret, hvad jo i Forbindelse med mine indledende Bemærkninger ogsaa kan forlede til at kaste en flygtig Tanke tilbage paa visse Begivenheder i 1920, og i denne Forbindelse kan man under Henvisning til det efterfølgende Lovforslag maaske spørge Socialdemokratiet, hvilken Betydning man i Fremtiden vil tillægge Fagforeningerne, naar de nu hverken maa bestemme om Strejker eller deltage i Lønforhandlinger.

Om det næste Lovforslag, om det for Regulering af Arbejdslønninger gældende Pristal, kan det siges, at Pristalsreguleringen i dette Lovforslag er rent negativ og hverken alene eller i Forbindelse med de andre Lovforslag kan virke imod den Inflation, som er godt i Gang trods alle Forsikringer fra Regeringen. Hvis man lægger den Definition til Grund, som den højtærede Handelsminister brugte her i dette høje Ting, hvor han talte om Oppustning, maa det, der sigtes til, være en Oppustning, som fremkommer ved forøget Købekraft og formindsket Varemængde. Hvis Inflation skal have anden Betydning, maa de Herrer, som bruger dette Ord, komme med denne anden Definition. For det er jo Inflation, naar Seddelpressen, som den gør i Øjeblikket, kører bestandig, medens Varelagrene stadig svinder ind. Man kan heller ikke hævde, at den nu gennemførte Diskontoned sættelse under de herskende Forhold ikke virker inflatorisk.

Om det næste Lovforslag, om ekstraordinært Statstilskud til vanskeligt stillede Arbejdsløshedskasser, kan man sige, at det ikke er andet end Købesummen for de Indrømmelser, man skal have fra Venstre. Venstre har desuden opnaaet moralsk Anerkendelse ved, at den højtærede Statsminister i sin Fremsættelsestale brugte det Ord, Venstre i sin Tid var saa glad for, idet den højtærede Statsminister i hver anden Linie talte om Nedsækering.

Hvad angaar det næste Lovforslag, om Foranstaltninger til Fremme af Beskæftigelsen og Arbejdsanvisningen paa Landet, gælder det, at det er i og for sig en udmærket Foranstaltning, der dog er henlagt i aaben Begravelse ved Hjælp af en Mængde Udvalg og Nævn og Forbehold, som f. Eks. i § 4 og § 5 og andre Steder.

Lovforslaget om Oprettelse af en Kreditfond synes saa til Gengæld mere præget af det andet Regeringspartis Indfly-

delse, og man kunde fristes til at henvise direkte til den nye højtærede Minister Hr. Christmas Møllers Indflydelse, idet dette Lovforslag ikke er andet end en Hjelpeforanstaltning for Bankerne.

Lovforslaget om Priser m. v. drukner ogsaa i en Mængde Udvalg og Nævn og skaber slet ikke den Markedsordning med et fast Prisniveau, som ikke alene vi Nationalsocialister har krævet gennemført her i Tinget gentagne Gange, men som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch ogsaa mindede om var et udtalt Ønske fra Fagforeningernes Side. At man ikke har villet efterkomme vort Ønske, undrer mig ikke, men jeg synes, man burde have efterkommet Ønsket fra Fagforeningernes Side om endelig at skabe det dansk Økonomi trænger til i Dag, et fast Prisniveau, og ikke, som man har prøvet paa at gøre det, et fast Pristal.

Lovforslaget om Begrænsning af Adgangen til Udbetaling af Udbytte og Tantième i Aktieselskaber, forekommer mig en lille Smule bekendt, idet jeg selv i Efteraaret, for over et halvt Aar siden, forelagde et lignende Lovforslag for dette høje Ting. Da oplevede jeg, at den højtærede Finansminister talte om Dilettanteri og Taagesnak. Jeg maa dog sige til den højtærede Finansminister, at hvis vore Lovforslag om Begrænsning og om Fordeling af Aktieudbytte var Taagesnak og Dilettanteri, saa savner jeg parlamentarisk Udtryk for at udtrykke, hvad den højtærede Finansminister her har fremsat. Thi vort Lovforslag var gennemarbejdet i alle Detailler med den Nøjagtighed og Grundighed, hvormed Nationalsocialister overhovedet arbejder, hvorimod der her er mange Uklarheder i det Lovforslag, som den højtærede Finansminister har fremsat. Der er ogsaa en Tankeløshed i dette Lovforslag, idet man fuldstændig har glemt Bestyrelsesmedlemmers Honorarer, hvorimod man har medtaget Tantième. Tantième er jo mange Steder en almindelig Aflønningsmaade for mindre Kontorister o. s. v., og jeg synes, det er noget beskedent i en Forsamling som denne, hvor der er saa mange Bestyrelsesmedlemmer, at glemme sig selv. Jeg synes nu alligevel, at dette høje Ting skulde have taget Bestyrelsesmedlemmers Honorarer med i Stedet for at vise denne Beskedenhed. Det havde i hvert Fald været bedre, om man havde gjort det omvendte, skaanet den lille Kontorist og taget Rigsdagsmænd og andre Bestyrelsesmedlemmer med til dette Offer og til at vise dette Borgersind.

Saa er der en hel Del Ting, man har ladet ganske uklare. Lovforslaget gaar jo